

[Formanden.]

Fortsættelse af anden Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1929 til 31. Marts 1930.

Mødet hævet Kl. 4⁵.

58de Møde.

Onsdag den 16. Januar Kl. 1.

Den eneste Sag paa Dagsordene n var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1929 til 31. Marts 1930.

Forhandlingen genoptoges.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Vedrørende Landbrugsministeriets Budget kan jeg indskrænke mig til at udtale min bedste Tak til Finansudvalget for dets velvillige Behandling saavel af det oprindelig stillede Forslag som af de forholdsvise faa Ændringsforslag. Derimod er der afholdt nogle Samraad, som giver mig Anledning til at gøre nogle faa Bemærkninger som Svar paa Udtalelser, der i sidste Møde blev fremsat fra forskellige Sider.

Det ærede Medlem Hr. Olufson omtalte udførligt et Samraad vedrørende den saakaldte Ravnholt-Sag og denne Sags Behandling for Over-Skyldraadet, og ogsaa det ærede Medlem Hr. Dahlgaard beskæftigede sig med dette Emne. Det ærede Medlem Hr. Olufson indledede sine Bemærkninger med en Række vidtløftige Betragtninger over, hvorvidt Lensbesidderne har faaet for meget eller for lidt for de Jorder, de har afstaaet, og det fremgik af det ærede Medlems Betragtninger, at han er af den Opfattelse, at de i Virkeligheden har faaet alt for meget. Det forekommer imidlertid mig, at det ærede Medlem her som Rigsdagsmand er inde paa noget, som han hellere skulde afholde sig fra, i hvert Fald hvis det ærede Medlem vil give Rollen som den upartiske Mand. Rollen som Apostel for

Upartiskheden klædes ikke af Udtalelser som dem, det ærede Medlem fremsatte i Gaar, thi det tilkommer lige saa lidt det ærede Medlem som Rigsdagsmand, som det tilkommer mig som Minister at optræde vejledende eller kritiserende med Hensyn til Jorders Vurdering. I Henhold til Loven og i øvrigt ogsaa i Henhold til den nys afsagte Dom er Vurderingen henlagt til særlige Vurderingsmyndigheder og ikke til Regeringen eller til Rigsdagen.

Saa vidt jeg har forstaaet det ærede Medlems Bebrejdelser mod mig, gaar de ud paa, at jeg skulde have søgt at øve Indflydelse paa Vurderingsmyndighederne. Denne Beskyldning er, som jeg tidligere har sagt, grebet fuldstændig ud af Luften og har intet med Virkeligheden at gøre. Men naar det ærede Medlem vil indlade sig paa at fremsætte en saadan Beskyldning mod mig, synes jeg, han skulde passe en lille Smule paa, hvad han selv siger; thi hvilken Mening han nu end personlig har i denne Henseende — og han har jo som enhver anden Lov til at have sin personlige Opfattelse — synes jeg ikke, det er fra Folketingets Talerstol, en Undersøgelse og Bedømmelse af, hvad et saadant enkelt Jordstykke er værd, skal foregaa; det er jo hverken det ærede Medlems eller min eller Folketingets Opgave at foretage denne Vurdering.

Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg i Finansudvalget ikke havde svaret klart paa det Spørgsmaal, der var stillet. Dette forstaaer jeg slet ikke. Der blev stillet mig et bestemt Spørgsmaal, som findes anført i Betænkningen Side 547; det er det sidste af de 5 Samraad, der her er nævnt, og Spørgsmaalet gik ud paa:

„Hvorvidt Landbrugsministeren har forebragt Højesteretssagfører Kemp Ønske om nye Standpunkter i Forhold til tidligere Procedure i Retssagen angaaende en Lensbesidders Erstatning i Henhold til Lensloven, og hvori eventuelt disse bestaar.“

Jeg svarede herpaa med et bestemt Nej, og jeg føjede til dette Nej: det er saa langt fra, at jeg har ønsket nye Standpunkter i Forhold til tidligere Procedure, at jeg tværtimod har aftalt med Højesteretssagfører Kemp, at han i et og alt skulde fastholde sit Standpunkt fra Sagens Behandling i Vurderingsraadet. Det er muligt, at det ikke er det Svar, det ærede Medlem havde ventet sig eller maaske — af en eller anden Grund, som jeg ikke kender — havde ønsket, men noget uklart Svar er det ikke; det forekommer mig, at et mere